

Sygn. akt III AUa 668/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Michał Bober (spr.)
Sędziowie:	SSA Aleksandra Urban SSO del. Alicja Podlewska
Protokolant:	Aleksandra Portaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2012 r. w Gdańsku

sprawy I. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B.

o ubezpieczenie

na skutek apelacji I. B.

od wyroku Sądu Okręgowego w Bydgoszczy VI Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 26 stycznia 2012 r., sygn. akt VI U 2155/11

oddala apelację.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 10 czerwca 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że I. B., w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r., podlega obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym, tj. emerytalnemu, rentowemu i wypadkowemu, z tytułu prowadzenia pozarolniczej działalności gospodarczej. W uzasadnieniu wskazano, iż ubezpieczona dokonała zgłoszenia płatnika w okresie od 13 listopada 2001 r. do 29 września 2010 r., na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...) wydanego przez Burmistrza G.. Z tego tytułu zgłosiła się jedynie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r., a następnie do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego i obowiązkowego zdrowotnego od 1 września 2005 r. do 29 września 2010 r. W okresie od 23 października 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. ubezpieczona nie była uprawniona do renty rodzinnej, a była jedynie opiekunem córki posiadającej takie prawo.

Odwołanie od powyższej decyzji złożyła I. B., wnosząc o uchylenie zaskarżonej decyzji i umorzenie postępowania, zarzucając jej naruszenie art. 7, 8, 9, 75-77 i 156 § 1 pkt 2 k.p.a. w zw. z art. 123 ustawy systemowej oraz art. 2

Konstytucji RP. W uzasadnieniu swego żądania wskazała, iż w dniu 20 listopada 2001 r. złożyła wniosek o rentę rodzinną dla siebie i córki N. B., po zmarłym w dniu 23 października 2001 r. mężu W. B.. Decyzją z dnia 7 grudnia 2001 r. ZUS przyznał rentę rodzinną na okres od 23 października 2001 r. do 31 sierpnia 2003 r., którą następnie przeliczono w okresie od 1 września 2003 r. do 31 sierpnia 2005 r. Zgodnie z art. 67 ust. 1 pkt 1 i 3 w zw. z art. 70 ust. 1 pkt 2 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, spełniała wszystkie warunki do przyznania renty rodzinnej wraz z córką. Po złożeniu prawidłowego wniosku, z przekonaniem że na podstawie art. 9 ust. 4 ustawy systemowej jest zwolniona z obowiązkowych ubezpieczeń społecznych, w dniu 20 listopada 2001 r. złożyła zgłoszenie do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu rozpoczęcia prowadzenia działalności gospodarczej od 23 listopada 2001 r. Decyzja o przyznaniu renty rodzinnej z dnia 7 grudnia 2001 r. przesłana została na jej adres i była skierowana właśnie do niej. Uznała więc, że przysługuje jej prawo do renty i nie ma obowiązku płacenia składek na ubezpieczenie. W toku postępowania wyjaśniającego ZUS naruszył szereg przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego, niewyjaśniając m.in. okoliczności nieuznania jej uprawnienia do renty rodzinnej, co z uwagi na nieważność decyzji z dnia 7 grudnia 2001 r. skutkuje również nieważnością decyzji z dnia 10 czerwca 2011 r.

W odpowiedzi na odwołanie Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wniósł o jego oddalenie, podtrzymując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji.

Wyrokiem z dnia 26 stycznia 2012r. Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych oddalił odwołanie ubezpieczonej.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł o następujące ustalenia faktyczne. W okresie od 10 listopada 2001 r. do 29 września 2010 r. I. B. prowadziła działalność gospodarczą pod nazwą P.P.H.U. (...), na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...) prowadzonej przez Burmistrza G.. W okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. zgłosiła się do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast w okresie od 1 września 2005 r. (po ukończeniu w dniu 22 sierpnia 2005 r. 18 roku życia przez jej córkę N. B.) do 29 września 2010 r. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. W dniu 20 listopada 2001 r. I. B. złożyła wniosek o rentę rodzinną dla swej małoletniej córki N. B. - po jej zmarłym w dniu 23 października 2001 r. ojcu W. B., działając jako przedstawiciel ustawowy córki. Wniosek ten pomagała wypełniać jej księgowa E. M. i wówczas nie było na nim żadnych dopisków. Nie widziała ona jednakże całego wypełnionego wniosku przed złożeniem go w organie rentowym. Na złożonym wniosku, przy osobie ubezpieczonej dopisano słowo „opiekun”. Decyzją nr (...) z dnia 7 grudnia 2001 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. przyznał rentę rodzinną dla N. B. do 31 sierpnia 2003 r. W kolejnych decyzjach z 27 marca 2003 r., 11 września 2003 r., 17 marca 2004 r., 14 września 2004 r., 1 marca 2005 r. i 31 sierpnia 2005 r. wskazywano jednoznacznie, że renta rodzinna przysługuje jedynie N. B., a pisma kierowane są do I. B., jako jej opiekuna. Decyzją i pismem z dnia 12 września 2005 r., skierowanymi do N. B. poinformowano ją, iż z uwagi na ukończenie 18 roku życia renta rodzinna będzie przekazywana na jej nazwisko. Ubezpieczona nie odwoływała się od decyzji z dnia 7 grudnia 2001 r., a w okresie późniejszym nie składała wniosku o rentę rodzinną dla siebie, ani też w żaden sposób nie próbowała wyjaśnić kwestii przyznania renty jedynie jej córce.

W oparciu o tak ustalony stan faktyczny Sąd Okręgowy zważył, iż odwołanie ubezpieczonej nie zasługuje na uwzględnienie. Poza sporem w niniejszej sprawie pozostawały okoliczności dotyczące prowadzenia przez ubezpieczoną pozarolniczej działalności gospodarczej w okresie od 13 listopada 2001 r. do 29 września 2010 r. na podstawie wpisu do ewidencji działalności gospodarczej nr (...) prowadzonej przez Burmistrza G.. Także bezspornym pozostawało, iż w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. wnioskodawczyni zgłosiła się do obowiązkowego ubezpieczenia zdrowotnego, natomiast w okresie od 1 września 2005 r. (po ukończeniu w dniu 22 sierpnia 2005 r. 18 roku życia przez jej córkę N. B.) do 29 września 2010 r. zgłosiła się do obowiązkowych ubezpieczeń społecznych i zdrowotnego oraz dobrowolnego ubezpieczenia chorobowego. Istotą sporu pozostawało natomiast, czy w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. podlegała ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym - emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, czy też jak sama twierdzi, w tym okresie obowiązkowi takiemu nie podlegała z uwagi na posiadanie prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu. Sąd Okręgowy podkreślił, iż rozpoznawana sprawa dotyczy okresu 2001-2005, a więc zastosowanie będą miały przepisy prawa o obowiązującej w tym okresie treści. Stosownie do treści art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń

społecznych (t.j.: Dz. U. z 2009 r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.), obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym podlegają, z zastrzeżeniem art. 8 i 9, osoby fizyczne, które na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej są osobami prowadzącymi pozarolniczą działalność. W myśl art. 12 ust. 1 ustawy systemowej, obowiązkowo ubezpieczeniom wypadkowemu podlegają osoby podlegające ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym. Zgodnie natomiast z art. 9 ustawy, osoby, o których mowa w art. 6 ust. 1 pkt 1, 3 i 13-18b, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają obowiązkowo ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 4); osoby, o których mowa w art. 6, nie wymienione w ust. 4, mające ustalone prawo do emerytury lub renty, podlegają dobrowolnie ubezpieczeniom emerytalnemu i rentowym (ust. 5). Tak więc istotą niniejszej sprawy pozostawał fakt, czy w spornym okresie I. B. była uprawniona do renty rodzinnej, co w świetle powołanego art. 9 ust. 5 ustawy systemowej prowadziłoby do uznania, że nie podlega ona obowiązkowym ubezpieczeniom społecznym emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, a ewentualnie jedynie mogłaby podlegać takiemu ubezpieczeniu na zasadach dobrowolności. W tym kontekście należy jednoznacznie podkreślić, iż ubezpieczonej nie przysługiwało w spornym okresie prawo do renty rodzinnej, albowiem bezsprzecznie decyzją z dnia 7 grudnia 2001 r. zostało ono przyznane wyłącznie jej córce N. B., która to decyzja nie była w żaden sposób kwestionowana przez ubezpieczoną przez okres 10 lat. W ocenie Sądu ponadto, jak wyjaśniono już powyżej, I. B. wniosek z dnia 20 listopada 2001 r. złożyła nie w imieniu swoim, ale jako przedstawiciel ustawowy - „opiekun” córki. W tej sytuacji nie może budzić wątpliwości, iż w spornym okresie, wskazanym w zaskarżonej decyzji, podlegała ona obowiązkowym ubezpieczeniom emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu. Na marginesie jedynie należy zauważyć, iż w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych postępowanie sądowe nie stanowi prostej kontynuacji postępowania administracyjnego, bowiem tylko w wyjątkowych wypadkach kontrola sądowa decyzji organu rentowego przeprowadzana jest przez pryzmat przepisów Kodeksu postępowania administracyjnego. Bez znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy pozostawać muszą więc wskazywane w odwołaniu ewentualne uchybienia organu procedurze administracyjnej. uwagi na powyższe Sąd Okręgowy podstawie art. 477¹⁴¹ k.p.c., orzekł, jak w sentencji.

Apelację od powyższego wyroku wywiodła ubezpieczona, zaskarżając go w całości i zarzucając sprzeczność istotnych ustaleń Sądu ze zgromadzonym materiałem dowodowym poprzez przyjęcie, że I. B. złożyła wniosek z dnia 20.11.2001 r. o rentę rodzinną jako przedstawiciel ustawowy N. B. podczas gdy z treści wniosku wynika, że wnioskodawczyni złożyła wniosek o przyznanie renty na jej rzecz, albowiem wypełniła rubrykę wniosku dla wdowy ubiegającej się o rentę wpisując swoje dane osobowe natomiast słowo „opiekun” zostało dopisane poza rubryką formularza. Wobec powyższego skarżąca wniosła o: zmianę zaskarżonego wyroku poprzez uchylenie w całości decyzji z dnia 10 czerwca 2011 r.; o dopuszczenie dowodu z dokumentu tj. zażalenia na bezczynność Zakładu Ubezpieczeń Społecznych na okoliczność, że I. B. składała wniosek o przyznanie na jej rzecz renty rodzinnej, postępowanie o przyznanie renty na rzecz I. B. jest w toku oraz o zasądzenie od organu na rzecz wnioskodawczyni kosztów procesu za obie instancje według norm przepisanych. W uzasadnieniu apelująca umotywowwała podniesiony zarzut i wnioski, w szczególności wskazując, że wystąpiła o przyznanie renty rodzinnej po zmarłym mężu również dla siebie i że była w błędzie, co do okoliczności, że przysługuje jej renta rodzinna, dlatego też przez blisko 10 lat nie interesowała się tą sprawą. Podniosła także, że Sąd niezasadnie obciąża ją obowiązkiem wyjaśnienia czy wniosek dotyczy też jej jako wdowy czy tylko jej córki. To na organie administracji publicznej ciąży obowiązek ustalenia czego wnioskodawczyni się domaga np. w drodze czynności wyjaśniających. Organ nie rozstrzygnął wniosku o przyznanie renty wnioskodawczyni, albowiem brak jest w tym zakresie jakiegokolwiek decyzji nawet odmownej. Wnioskodawczyni podjęła środki prawne celem zakończenia owego postępowania w postaci zażalenia na bezczynność, które zostało załączone do apelacji.

Pismem z dnia 8.10.2012r. ubezpieczona wniosła o zawieszenie przedmiotowego postępowania apelacyjnego, na posiedzeniu niejawnym Sądu, do czasu rozstrzygnięcia wniosku wnioskodawczyni z dnia 20.11.2001 roku złożonego do Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. , Inspektorat w I., o przyznanie na jej rzecz renty rodzinnej (na podstawie art. 177 § 1 pkt 3 kpc), a także do czasu zakończenia sprawy cywilnej z zakresu ubezpieczeń społecznych zawisłej przed Sądem Okręgowym w Bydgoszczy, VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych (na podstawie art. 177 § 1 kpc) oraz o przeprowadzenie dowodu z akt sprawy o sygn. akt VI U 1642/12 - Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja ubezpieczonej, jako nieuzasadniona, podlegała oddaleniu.

We wstępie rozważań wskazać należy, że Sąd Apelacyjny zgadza się w całej rozciągłości z rozstrzygnięciem Sądu I instancji opartym na ustaleniu, że wnioskodawczyni w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. nie posiadała przyznanego prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu a w konsekwencji, iż objęcie ubezpieczeniami społecznymi - emerytalnemu, rentowym i wypadkowemu, z tytułu prowadzonej pozarolniczej działalności gospodarczej miało charakter obowiązkowy.

Sąd Apelacyjny w zasadzie w całej rozciągłości akceptuje ustalenia i rozważania poczynione przez Sąd I instancji w uzasadnieniu zaskarżonego wyroku, całkowicie utożsamiając z ich treścią ocenę własną, wobec czego nie ma potrzeby ponownego powielania zaprezentowanej tam argumentacji. W istocie Sąd Apelacyjny jako zbędne i przedwczesne ocenia wyłącznie rozważania poczynione przez Sąd I instancji w odniesieniu do sposobu zredagowania złożonego w 2001r. wniosku o rentę oraz skutków takiej a nie innej redakcji tego wniosku. Zgodzić należy się bowiem z ubezpieczoną, iż bezspornie we wniosku o rentę rodzinną z dnia 20 listopada 2001r. w części II – „członkowie rodziny ubiegający się o rentę”, w pkt. 1 – „dane dotyczące pełnoletniej osoby”, widnieją jej dane - I. B./k. 1 ar/. Sąd Apelacyjny oczywiście dostrzega, iż nad rubryką napisano „OPIEKUN”, co może budzić wątpliwość, co do charakteru w jakim ubezpieczona podpisała wniosek, jednak za zbyt daleko idący a przynajmniej zbyt techniczny z punktu widzenia rozstrzygnięcia niniejszej sprawy uznać należy wniosek wyciągnięty przez Sąd Okręgowy z tego dopisku. Ucinając dalszy wywód w tym zakresie, zwrócić należy uwagę, iż kwestia ta jest aktualnie przedmiotem innego postępowania a ponieważ pozostaje bez wpływu na rozstrzygnięcie przedmiotowej sprawy, dokonywanie jakichkolwiek ocen jest przedwczesne. Podkreślenia bowiem wymaga, iż kluczowymi dla rozstrzygnięcia okolicznościami faktycznymi jest, że bezspornie I. B.w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. prowadziła działalność gospodarczą oraz to, że Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie wydał decyzji w przedmiocie przyznania prawa do renty rodzinnej, co ostatecznie również uznać należy za okoliczność niesporną, wobec złożenia przez wnioskodawczynię skargi na bezczynność organu w trybie art. 37 § 1 k.p.a. Innymi słowy, I. B.prowadząc w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. pozarolniczą działalność gospodarczą nie posiadała przyznanego prawa do renty rodzinnej po zmarłym mężu. Podkreślić przy tym należy, iż nie chodzi o formalne spełnianie przesłanek do renty rodzinnej, a wyłącznie przyznanie tego prawa w drodze decyzji administracyjnej.

W świetle tak ustalonego stanu faktycznego nie można mieć wątpliwości, iż ubezpieczona I. B. w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998r. o systemie ubezpieczeń społecznych (jt.: Dz.U. z 2009r. Nr 205, poz. 1585 ze zm.) podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym. Podkreślenia wymaga, iż w sprawie nie zachodziła żadna z sytuacji wskazanych w treści art. 9 ustawy pozwalających wyłącznie na dobrowolne objęcie ubezpieczeniami społecznymi, w szczególności w okresie prowadzenia działalności gospodarczej ubezpieczona nie posiadała ustalonego prawa do renty.

Na kształt obowiązku ubezpieczenia emerytalnego i rentowego wpływa posiadanie przez ubezpieczonego uprawnień emerytalnych lub rentowych. Należy jednak pamiętać, że przepisy art. 9 ust. 4-6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych posługują się w tym zakresie pojęciem "osoby mające ustalone prawo do emerytury lub renty", a więc nie dotyczy to osób spełniających warunki do nabycia prawa do emerytury lub renty. Jak wskazał Sąd Najwyższy w wyroku z dnia 12 kwietnia 2007r., sygn. akt I UK 323/06, OSNP 2008/9-10/145, istnienia prawa do świadczeń, wiążącego się ze spełnieniem warunków nabycia tego prawa, nie można utożsamiać z ustaleniem prawa do świadczenia. W uzasadnieniu powyższego wyroku Sąd Najwyższy podkreślił odrębność pojęć "nabycie (istnienie) prawa do świadczeń" i "ustalenie prawa do świadczeń". Odwołując się do regulacji ustawy z dnia 17 grudnia 1998 roku o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jt.: Dz.U. z 2009r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.), wskazał, że art. 65 ust. 1 ustawy, dotyczący renty rodzinnej, wymienia niezależnie od siebie osoby, które w chwili śmierci miały ustalone prawo do emerytury lub renty i osoby spełniające warunki wymagane do uzyskania jednego z tych świadczeń. Sąd Najwyższy zauważył następnie, że zgodnie z art. 100 ustawy prawo do świadczeń określonych w ustawie powstaje z dniem

spełnienia wszystkich warunków wymaganych do jego nabycia, podczas gdy jego ustalenie wymaga wydania decyzji organu rentowego (art. 68 ust. 1 pkt 1 lit. b w zw. z art. 83 ust. 1 pkt 4 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych). Sąd Najwyższy przywołał również wcześniejsze orzecznictwo, które zachowało w tym zakresie aktualność mimo zmiany stanu prawnego, uznające, że przyznaniem świadczenia jest ustalenie prawa do jego pobierania. (por. uchwałę siedmiu sędziów Sądu Najwyższego z dnia 27 listopada 1989 r., III UZP 11/89, OSNCP 1990 nr 6, poz. 72 i wcześniejszą uchwałę z dnia 10 sierpnia 1988 r., III UZP 22/88, OSNCP 1989 nr 12, poz. 194). Pogląd ten zachował aktualność, a jego przyjęcie oznacza, że o obowiązkowym lub dobrowolnym charakterze ubezpieczenia osoby prowadzącej działalność gospodarczą nie decyduje spełnianie przez nią warunków do renty lub emerytury, lecz ustalenie prawa do jednego z tych świadczeń. W konsekwencji, osoba prowadząca działalność gospodarczą do dnia wydania decyzji lub wyroku o ustaleniu tego prawa podlega obowiązkowemu ubezpieczeniu społecznemu (art. 9 ust. 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych). Powyższe stanowisko jest akceptowane także w doktrynie, gdyż osoby, które osiągnęły wiek emerytalny lub są niezdolne do pracy z powodu stanu zdrowia, można podzielić na 3 grupy:

- 1) osoby, które nabyły prawo do świadczeń, a więc spełniają przesłanki niezbędne do ich przyznania, ale jeszcze się nie ubiegają o nie;
- 2) osoby, które mają ustalone prawo do świadczeń, ale jeszcze ich nie pobierają oraz
- 3) osoby pobierające świadczenia emerytalne lub rentowe.

Przepisy art. 9 ust. 4-6 ustawy o systemie ubezpieczeń społecznych dotyczą osób należących do drugiej i trzeciej grupy, gdyż ustawa odnosi się jedynie do ustalonego prawa do emerytury lub renty, a więc bez znaczenia pozostaje fakt pobierania jednego z tych świadczeń (por. W. Sobczak, Ubezpieczenie społeczne na wniosek, s. 14-15).

Reasumując, wobec braku ustalonego prawa do renty rodzinnej, I. B. w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r., jako osoba prowadząca pozarolniczą działalność gospodarczą o której mowa w art. 6 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 13 października 1998 r. o systemie ubezpieczeń społecznych podlegała obowiązkowo ubezpieczeniom społecznym, a tym samym zaskarżony wyrok i poprzedzająca go decyzja odpowiadają prawu. Oceny tej nie wzruszają zaś zarzuty wywiedzionej apelacji. W szczególności, zważywszy na poczynione powyżej rozważania brak było przesłanek do uwzględnienia złożonego w postępowaniu apelacyjnym wniosku o zawieszenie postępowania. Sąd Apelacyjny oczywiście dostrzega, iż ubezpieczona zainicjowała postępowanie zażaleniom na bezczynność organu rentowego, domagając się rozstrzygnięcia wniosku złożonego w dniu 20 listopada 2001r. w stosunku do jej osoby. Zauważyć jednak należy, iż nawet w przypadku pozytywnego zakończenia tego postępowania, skutek wydanej decyzji czy orzeczenia sądu będzie wyłącznie na przyszłość. Innymi słowy, pozostanie bez wpływu na ocenę obowiązku podlegania I. B. ubezpieczeniom społecznym w okresie od 13 listopada 2001 r. do 31 sierpnia 2005 r. – co wynika z przywołanej powyżej argumentacji.

Z powyższych względów Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.